

kommunerne, nedstemte regeringen et konservativt forslag om på forsøgsbasis at give kommunerne mulighed for at udlicitere privat hjemmesygepleje. End ikke denne lille lempelse af et forbud kunne regeringen gå med til, og det til trods for at såvel internationale som nationale undersøgelser viser, at udlicitering er et nøgleord, når vi skal effektivisere den offentlige sektor.

Udlicitering er midlet ikke målet, men det er til gengæld et meget væsentligt middel. Nu forstår jeg, at der er grøde i den socialdemokratiske folketingsgruppe, det forstår jeg på den socialdemokratiske kommunalordfører her i dag, og det lover jo godt for fremtiden, for jeg kan hilse og sige, at vi fra konservativ side vil blive ved med at nedbryde de barrierer, der den dag i dag er i lovgivningen for, at kommunerne kan gennemføre udliciteringer og gennemføre opgaverne mest smidigt.

Det kommunale selvstyre er et princip, der hele tiden skal kæmpes for. Mange kræfter ønsker at udhule det, og mange kommunalpolitikere føler efterhånden, at de blot får lov at administrere og finansiere de love og regler, andre har vedtaget. Det er uholdbart. For Det Konservative Folkeparti indeholder det kommunale selvstyre retten til at prioritere politisk, retten til at vælge løsningsmodel og dermed også pligten til at skaffe finansiering.

Det indebærer naturligvis, at løsningerne og serviceniveauet kan blive forskelligt fra kommune til kommune, men det må man være parat til, hvis man ellers mener noget med decentralisering.

En logisk følge af denne holdning er selvfølgelig, at vi er tilhængere af bloktilskud frem for refusionsordninger. Men når det er sagt, skal det også tilføjes, at kombinationen af tilskudsreglerne og det nuværende udligningssystem er katastrofal mange steder. Ingen kan gennemskue systemet, og de økonomiske virkninger af en kommunes dispositioner kan få de underligste konsekvenser. Det er en fare for økonomisk ansvarlighed og langtidspanlægning.

Kommunerne skal have de bedste muligheder for at styre økonomien, så udgifterne ikke løber løbsk. Det er afgørende for en ansvarlig udvikling i den samlede offentlige økonomi, hvoraf den kommunale del udgør to tredjedele.

Det Konservative Folkeparti vil have en effektiv offentlig sektor. Vi kan ikke acceptere, at det offentlige driver virksomhed. Der skal være klare og skarpe linjer mellem kontrolin-

stans og producent. Borgeren skal stå i centrum. Løsningerne skal være de bedste til de billigste penge. Og det får man nu engang lettest, når der frit kan vælges mellem en række konkurrerende udbydere.

Endelig skal den offentlige sektor være et rart, inspirerende og udfordrende sted at være ansat, hvor der er mulighed for såvel faglig udfordring som faglig tilfredsstillelse. Moderne personaleledelse må sikres en langt mere fremtrædende plads i de kommende år.

Netop i forbindelse med det sidste har vi på det seneste oplevet en fuldstændig uacceptabel udnyttelse af loven om offentlighed i forvaltningen. Umotiverede krav om udlevering af personalemapperne er ved at blive en nationalsport, hvis eneste formål er chikane. Det er uacceptabelt, og det kræver vi at der bliver sat en stopper for.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Jeg har to spørgsmål til fru Pia Christmas-Møller. Det første drejer sig om, at man fortsat fra Det Konservative Folkepartis side ønsker amtskommunerne nedlagt. Mit spørgsmål til fru Pia Christmas-Møller er derfor: Hvor mange primærkommuner ønsker Det Konservative Folkeparti så, der skal være i Danmark for at varetage opgaverne?

Det andet spørgsmål til fru Pia Christmas-Møller tager udgangspunkt i udsagnet om – jeg indrømmer, at det lød godt fra Folketingets talerstol – at en række ministre har udstedt gyldne løfter på kommunernes regning. Da det så skulle specificeres lidt nærmere, viste det sig nærmest at være den pasningsgaranti, statsministeren nævnte som en mulighed i sin åbnings-tale i 1993.

Mit spørgsmål til fru Pia Christmas-Møller er: Er der trukket noget ned over hovedet på kommunerne, når der i aftalen fra juni 1994 mellem regeringen og Kommunernes Landsforening om kommunernes økonomi står, at regeringen og Kommunernes Landsforening er enige om at tilstræbe, at der for de 1–5-årige vil være et pasningstilbud – tilpasset kommunernes struktur – ved udgangen af 1995? Er den enighed gyldne løfter, der er trukket ned over hovedet og ørerne på kommunerne?